UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CXXXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

iure cõſtitutæ ſeruitutes habẽtes cauſam continuã, ut illi domui debeãtur ab aliis domibus ipſius uẽditoris, niſi aliter expreſſè cõuẽtũ eſſet, ſecus cõtingit quoad ſeruitutes habẽtes causã diſcontinuã, quæ nõ dicũtur, nec cẽſentur cõſtitutæ, nec acquiſitæ domui uẽditę, ſeu legatę, niſi expreſſũ fuerit, ut quia dictum ſit, uẽdo, uel lego domũ cũ ſuis iuribus, pertinentiis, acceſſibus &c. ut uoluit no. Bar. quẽ Do. cõiter ſequũtur, in l. 1. ff. de ſerui. lega. & habetur per Paul. de Caſt. Io. de Imol. & Roma. in l. quod cõclaue, ff. de dam. infe, q dicũt hoc magis cõiter teneri, uidelicet non eſſe differentiã in hoc inter cõtractus, & ultimas uolũtates, & an altera domus legetur, an uẽdatur, quamuis Bar. in d. l. quod conclaue, quẽ ſequuntur Ang. ibi, & Moder. Veron. in trac. de ſerui. urb. præd. ſub. ru. de tigno iniũcto, uoluerit cõtrariũ: Sed primũ dictũ eſt ueriùs, & magis cõe, ueluti pręfati Doc. affirmãt: & ideò ſi domus uẽdita habebat feneſtras, per quas lumẽ recipiebat ex alia domo uẽditoris, cẽſebitur ipſo iure acquiſita ſeruitus domui uẽditæ, ne obſcurentur lumina, & ut poſſit liberè lumẽ iure ſeruitutis recipere ex feneſtris, ex quibus ante uenditionẽ recipiebat, quia hæc eſt ſeruitus continuã cauſam habẽs, ut eſt tex. cũ ibi not. in l. binas, ff. de ſerui. urb. præd. & habetur per Bar. in d. l. 1. & per doc. cõiter, in d. l. quod cõclaue: ergò ſequitur, ꝙ in caſu noſtro ex quo tẽpore, quo domus ſer Gaſpari uẽdita fuit, ea habebat feneſtras in dicto pariete, ſeruitus dicetur ipſi domui uẽditæ conſtituta, & acquiſita, & cõſequenter nec per Hieronymũ uicinũ uenditorẽ, nec per eius ſucceſſorem feneſtræ prædictæ, claudi, ſeu obſcurari poterũt, quia cõtra ius ſeruitutis fieret. Et ꝙ fuerit in caſu noſtro luminũ ſer-
14 uitus cõſtituta, ut ſupra, apparet, quia † Hieronymus uẽdidit ſer Gaſpari domũ mediã cũ ſuis iuribus, pertinẽtiis, cõſuetudinibus, & acceſſibus, &c. quo caſu expreſſè dicitur actũ, & conuentũ, ꝙ ſeruitutes etiã diſcõtinuæ ſint impoſitę, & acquiſitæ rei uẽditæ, & ſibi debitę ab aliis rebus uẽditoris, ut not. uoluit, Bart. in d. l. 1. & ſequuntur oẽs, nemine diſcrepante, in d. l. qđ cõclaue poſt Bar. & habetur ẽt per Paul. de Caſt. in l. binas ædes, la 1. ff. de ſeruit. urba. præd. Et ſi hoc dicimus in ſeruitutibus habẽtibus cauſam diſcõtinuã propter illa uerba, multo magis idem dicẽdũ eſt in ſeruitutibus habẽtibus cauſam continuã, qualis eſt ſeruitus luminũ, ut ſupra, ut per illa uerba uẽdo cũ ſuis iuribus, cõſuetudinibus, & pertinentiis ſeruitutes habentes cauſam continuã dicantur domui uẽditæ cõſtitu-
15 tę, & acquiſitæ, quia † faciliùs conſtituuntur, & acquiruntur ſeruitutes habentes cauſam continuã, quam habẽtes cauſam diſcõtinuã, primæ. n. ipſo iure poſsũt acquiri abſq; impoſitione domini, d. l. binas: ſecũdæ uerò non, niſi expreſſè agatur, l. ſi quis ædes, l. & qui duas, & l. nemo, ff. de ſerui. urb. præd. Expreſſè aũt dicitur agi, quando appoſita fuerũt illa uerba, vt per Doc. in d. l. quod cõclaue, & in d. l. 1. Ex quibus infero, ꝙ in caſu noſtro cũ tacitè, & expreſſè ſeruitutes luminũ dicãtur cõſtitutæ, & acquiſitę domui uẽditæ ipſi ſer Gaſpari, nõ poterit per uẽditorẽ, ſeu eius ſucceſſorem in alijs ædibus uicinis, aliquid fieri, nec ædificari, per qđ feneſtræ prædictæ obſcurentur, quia ſic fieret, contra ius ſeruitutis per prædicta. ¶ Nec obſtat proximè adductis, ꝙ ex præmiſſis uidetur præſupponi unũ abſurdũ, uidelicet ꝙ uenditor, dum adhuc eſt dominus domus, ſeu rei uẽditæ, dicatur poſſe ſeruitutẽ rei ſuæ imponere, ut rei ſuæ ſeruiat cõtra, l. in re cõi, & ĩ l. ſi quis
16 ædes, ff. de ſerui. urb. præd. Nã dicas, ꝙ † licet quis rei ſuæ, ut alteri, rei ſuę ſeruiat, ſeruitutẽ imponere non poſſit, rebus illis durãtibus ſuis, ut ſupra, tamẽ põt ſeruitutẽ rei ſuæ imponere, ut alteri, rei ſuæ ſeruiat, quæ nõ eſt duratura ſua qñ tempore uenditionis, & traditionis rei ſuæ põt ſeruitutẽ conſtituere, cũ ... uẽdita iudicetur, ut de re aliena, ut eſt tex. in l. ... duas, & ibi Bart. & in l. nemo, ff. de ſeruit. urb. ... ibi Paul. de Caſtr. & eſt ueriſſimũ, prout colli... iis, quæ uolũt Bar. & alij cõiter, in d. l. 1. ff. de ſe... & in d. l. quod cõclaue. ¶ Nõ obſtat etiã unũ, ... ma facie ſtringere uidebatur, uidelicet, ꝙ nu... tus pręſertim urbana in dubio unquã impoſi... matur, niſi illa p instrumentũ publicũ proba... quodã ſtatuto huius ciuitatis cauetur, quod ... de ſeruitute feneſtrarum loquitur, quia ad ho... eſt reſpõſio, & primò, ꝙ ex quo per inſtrumẽ... cũ probatur, ꝙ vẽditor uẽdidit, & tradidit rẽ, ... tp̃s, & tẽpore uenditionis habebat facultatẽ ... & feneſtrarũ, in conſequentiã neceſſariã dici... ſo iure per inſtrumentũ publicũ probari, fuiſſe ... tutã ſeruitutẽ luminũ, & feneſtrarũ, quæ dicit... tus cõtinua per no. à Bart. in d. l. 1. & per Doct... quod cõclaue. Prætereà & ſecũdò dico, ꝙ in ... ſtro ex quo domus media fuit uẽdita ſer Gaſp... ribus, cõſuetudinibus, & pertinẽtijs ſuis, expr... inſtrumẽtũ dicitur cõſtituta non mõ ſeruit... nua, ſed ẽt habens cauſam diſcõtinuã, quæ d... cõſtituitur, & acquiritur l. foramen cũ ſimil... leg. ff. de ſerui. urba. præd. Ex quibus cõſtat ... ꝙ in caſu noſtro ſeruitus luminum, & fene... tur expreſſè probari per inſtrumentum, ... quenter non ſumus in caſu, in quo ſeruitus ... tur. Cæteris, quæ in contrarium poſſunt add... reſponſio ex prædictis apparet. Laus Deo.

S V M M Æ.

1 *Domum unam ex pluribus, uel partem unius domus ... dat, an, & quæ ſeruitus huic inde conſtituta, & re... catur, & nu. 9. & 12. ubi quid in ultimis uolunta...*
2 *Feneſtra in muro cõi fieri, & haberi de conſenſu ſociorum ...*
3 *Seruitus dicitur conſtituta, & reſeruata in domo, ſeu ... commodis, & incommodis ſuis:*
Et quomodo illa uerba cum commodis, & incommodis ... tur, & nu. 15. & 16.
4 *Seruitutes per quæ uerba dicantur exceptæ, & de ...*
5 *Feneſtra prius facta in muro, qui poſtea communis fuit ... teſt iure permittente, inuito ſocio retineri.*
6 *Feneſtra in muro communi de nouo fieri non poteſt.*
7 *Feneſtrã in muro proprio facere, ſeu habere magis, ... communi.*
8 *Argumentum à maioritate rationis etiam in ſtatutis ... ſumitur.*
10 *Ius habẽdi feneſtrã in muro proprio, ſeu cõi quæ ſeruitu...*
11 *Seruitutum alia habet cauſam permanẽtem, ſeu perpe... ſimpliciter cauſam continuam, & alia cauſam diſco... & quæ ſit harum quælibet, & nu. 14.*
13 *Seruitus luminis, & proſpiciendi, & ne luminibus offi... quidẽ cauſam continuã, ſed non permanentem, ſeu p...*
15 *Domus empta cum commodis, & incommodis cum ... tutibus intelligatur empta, & nu. 16.*
17 *Clauſula cũ omnibus, & ſingulis acceſſibus, & egreſſibus ... uẽditione rei appoſita ſolùm ad fauorẽ emptoris inter...*
Et quid ea operetur.
18 *Seruitutis imponendę materia eſt ſtricta, & in ea ſtandu... bis expreſſis, illa ſtrictè, & propriè intelligendo, & ... pro omiſſo habendo.*

E P I T O M E.

Fenestram etiam factam tempore acqu... non licere habere in muro commuui, quan... aliunde haberi, & recipi poſſit, & ſeruitutem ... & proſpiciendi, ſeu ne luminibus officiatur, ... ſeri tacitè reſeruatam, neq; impoſitam in uen... domus cum commodis, & incommodis, & c... clauſula in uenditionibus apponi ſolita, cum ... bus, & ſingulis acceſſibus, &c. hìc plenè oſten...

CONSILIVM CXXXIII.

IN cauſa pendente coram iudice appella-
tionis inter dominum Baptiſtam ex una,
& magiſtrum Franciſcum ex alia plura cō
tra dominum Baptiſtam rem dubiam fa-
cere uidentur, & primò † nam ſi quis unam domum
ſuam ex pluribus, uel partem unius domus uendat,
dicitur hinc inde conſtituta, & reſeruata ſeruitus il-
lius actus, qui erat apud alienantem, ſi talis erat actus
ſeruitutis habentis cauſam continuam, & perpetuā,
ſeu permanentem abſq; eo, ꝙ ſeruitus expreſsè fuerit
cōſtitura, & reſeruata, ut probatur in l. 1. ubi Bart. hoc
tenet, ff. de ſeruit. lega. non faciendo differentiā, an ſi
mus in contractibus, an in ultimis uoluntatibus, ut ui
detur probari in l. quod cōclaue, ſupplendo ibi dictio
nē maximè, & eſt optimus tex·in l. binas, la 2. cum l.
ſequen. ff. de ſerui. urb. prædio, ibiq; Bar. & Pau. de Ca
ſtr. & in l. binas, la 1. eod. titu. Idē uoluit Bar. in l. quic-
quid, ff. cōia prædio. & eſt cōmunis opinio, ueluti atte
ſtatur Roma. in d. l. quod conclaue, ubi ēt ipſe Io. de
Imol. & Paul. de Caſt. ita tenent; ſed ſeruitus habendi
feneſtram, ſeu ſeruitus proſpiciendi dicitur continua
ergo &c. ¶ Secundo cōtra do. Baptiſtam facit cōuen
tio facta inter ipſum, & dictum magiſtrū Franciſcum
de emendo domū, & illā inter ſe diuidendo, & quòd
pars, quæ includit turrim, cum ſeruitutibus ſuis ad di
ctum do. Baptiſtā ſpectare, & pertinere deberet, alte-
ra uerò pars ad dictū magiſtrū Franciſcum cū com-
modis, & incōmodis: Cum igitur pars, quæ ad magi-
ſtrū Franciſcum ſpectauit, & pertinuit, reciperet cō-
modum proſpiciendi, lumenq; recipiēdi ex feneſtra,
de qua agitur, uidetur inter ipſas partes actū, atq; cō-
uentum, quòd dicta feneſtra in muro cōi remaneat,
& † de conſenſu ſociorū feneſtra in muro cōi fieri, &
haberi poteſt, ut eſt tex. clarus, in l. eos, ibiq;, Batt. &
Paul. de Caſt. ff. de ſeruit. urba. præd. l. in re cōi eo. tit.
& facit l. ſabinus, cum ibi no. ff. commu. diui. & ad pro
poſitum eſt bonus tex. in l. 1. ff. de ſeruit. lega. ubi quo
ad hoc, ut ſeruitus dicatur reſeruata, ſeu conſtituta in
parte domus, ſeu in domo legata, parificantur hæc
duo, uidelicet, uel quòd expreſsè fuerit reſeruata, &
cōſtituta, uel ꝙ teſtator uſus fuerit his uerbis, tabernā
meam, ut nunc eſt, do, lego, & faciunt not. per Barto.
3 in d. l. binas, la 2. Sed † quoad hunc caſum non mino-
ris uirtutis ſunt illa uerba, domum meam, ſeu partē
domus meæ do, lego cum commodis, & incommo-
dis ſuis, quàm ſint ea uerba, rem meam, ut nunc eſt,
do, lego, quoniam ſeruitus realis, ſeu prædialis non
eſt, niſi quædam commoditas reſpectu prædij domi-
nantis, cui debetur utilitas ſeruitutis, & quædam in-
commoditas reſpectu prædij ſeruientis, cui dicitur ex
ſeruitute onus impoſitum, ut colligitur ex diffinitio-
ne ſeruitutis, de qua habetur per Barto. in l. 1. ff. de ſer
uitut. ti. generali, & per Moder. Veron. in tractatu ſer
uitutum, in 2. c. de ſeruitute reali, ergo &c. ¶ Tertiò
ad fauorem magiſtri Franciſci multum operatur, &
ſtringit præſentia, & conſenſus cum iuramento do-
mini Baptiſtę tempore, quo magiſter Frāciſcus emit
partem domus à Mariotto, à quo priùs dominus Ba-
4 ptiſta partem ſuam emerat, quia † in inſtrumento em
ptionis domini Baptiſtę, ac etiam magiſtri Franciſci
Mariottus uenditor dedit, & uendidit dicto domino
Baptiſtæ, & dicto magiſtro Franciſco partem domus
cum omnibus, & ſingulis, quæ infra dictos confines
continentur, acceſſibus, & egreſſibus ſuis aſq; in uias
publicas, & cum omnibus, & ſingulis aliis, quæ eidē
rei, & cuilibet eius parti, ut ſupra, inſunt, eidemq́ue de
bentur, ac cohærere, & accedere poſſunt, & debent
de iure, uſu, ſtylo, & couſuetudine; uel de facto, quo-
rum omnium commodum &c. ſpectare debeat in per
petuum liberè, &c. quæ uerba ſunt tantæ importan-
tiæ, & uirtutis, quòd illi actus, qui in aliquas ſeruitu-
tes cadere poterant, dicantur reſernati, & excepti,
adeò, quòd ſeruitutes dicantur exceptæ, & de nouo
conſtitutæ, ut not. uoluit Bart. in d. l. binas, la 1. & ibi
Paul. de Caſt. Et quamuis in muro communi alter ex
ſociis non poſſit de nouo feneſtram facere argu. d. l.
eos, & d. l. in re communi, & d. l. ſabinus cū ſimilibus,
5 & per Bal. in l. altiùs. C. de ſeruit. tamen feneſtra, quæ
priùs erat facta in muro, qui poſtea cōmunis effectus
fuit, iure permittēte poteſt iuuito ſocio retineri, quo
niam ſi murus fuit effectus communis, poſtquam
in eo feneſtra facta fuit, ſequitur, quòd in loco uacuo
in quo eſt feneſtra, non potuit dari cōio, cum in ea
parte, in qua eſt feneſtra, non fuerit murus, & ſolùm
murus inter eos cōis factus fuerit, & conſequenter re
ſpectu illius loci uacui non cadit communio, quia
uerba nō conueniunt, ergo nec diſpoſitio, arg. l. 4. §.
toties, ff. de dam. infec. Prædicta confirmantur, quia
6 † in muro cōi feneſtra de nouo fieri nō poteſt tū quia
mutatur facies, & qualitas parietis, tum quia debilita-
tur murus ſecundū Ang. in l. inter quos. ff. de dam. in-
fec. quæ ratio ceſſat, quādo iā ante cōionem feneſtra
in muro facta erat. Et ex his uidetur, ꝙ dicta feneſtra
poſſit per magiſtrū Franciſcum, inuito domino Ba-
ptiſta, in dicto muro retineri. ¶ Quibus non obſtanti
bus contrariū de iure uerius eſſe arbitror, ꝙ magiſter
Franciſcus feneſtram, quam in dicto muro cōmuni
habet, claudere, ſeu remouere teneatur, & cogi poſſit
ex quo pro neceſſitate luminis illa non indiget, cum
aliunde lumē habere, & recipere poſſit, quam ex di-
cta feneſtra, & hoc in primis ex diſpoſitione ſtatuti
poſiti ſub ru. de cedis, & muris cōmunibus, in §. item
dicimus, quod ſtatutum habet locū non mō, quando
quis uellet feneſtram de nouo facere, ſed ēt quando
uellet feneſtrā iam factā habere, ſeu tenere ſupra do-
mū, uel terrenū uicini; Et quamuis ſtatutum loqua-
tur de muro proprio, ſeu conducto, tamen hoc idē à
7 fortiori dicendū eſt de muro cōmuni, quoniam † ma
gis licitū eſt facere, ſeu habere feneſtrā in muro pro-
prio, quàm in cōi argu. d. l. altiùs, & ibi Bal. de ſeruit.
& aqua, iuncta l. quidā hyberus, & l. eos, ff. de ſeruitu.
8 urba. prædio. & † argumentum à maioritate rationis
etiam in ſtatutis procedit, & ſumi poteſt argum. not.
per Bar. in l. omnes populi, ff. de iuſti. & iu. in 6. q. prin.
& per Paul. de Caſt. in conſi. 344. ſecundum ordinem
menm. ¶ Nec obſtat, quòd ſtatutum illud excipiat ca
ſum, niſi quis haberet feneſtrā iure ſeruitutis, & in ca
ſu noſtro dictus magiſter Franciſcus habet, & retinet
dictam feneſtrā iure ſeruitutis proſpectus, ſiue lumi-
nū per adducta ſupra primò loco, & maximè per do-
ctrinā Bar. & cōmunem, in d. l. 1. ff. de ſeruit. leg. cum
aliis pręallegatis, quæ ſeruitus probari dicitur tàm ex
inſtrumēto conuētionis factæ inter dictos do. Bapti-
ſtā, & magiſtrū Franciſcū de emēdo dictam domū,
quā ex inſtrumēto uēditionis partis domus factæ ipſi
magiſtro Franciſco cū pręſentia, & cōſenſu Do. Bapti
ſtæ, ut ex præmiſſis ſatis colligi uidetur, quia ſequēdo
concluſionē ſupra traditā ad fauorem do. Baptiſtæ,
huic fundamēto, quod uidetur potiſſimū, & multùm
pro aduerſa parte uidetur ſtringere, pōt optimè re-
8 ſpōderi, & primò, † ꝙ regulariter ſi quis unā ex domi
bus ſuis, uel partem unius uendit, nō cenſentur reſer
uatæ ſeruitutes, niſi tempore traditionis ſpecialiter,
& expreſsè fuerint reſeruatæ l. in uendendo, ff. de con
trah. emptio. & eſt bonus tex. in l. & qui duas, ff. de ſer
uitut. urba. prædio. l. ſi quis duas per totam, l. & l. in
tradendis, & leg. quicquid, ff. communia prædio.
& ubique Bartol. & alii: Fallit autem hæc regula in

ſeruitute tigni immittēdi, & oneris ferendi, ut eſt tex. in l. binas, la 2. ff. de ſeruit. urba. prædio. & ibi Paul. de Caſtro, & in d. l. quod conclaue, ff. de dam. infe. & ita in terminis reperio Bart. in d. l. quicquid, ff. cōia prædio. excipere, & hāc limitationē ponere, idemq́; uolunt Moderniſ. Veronen in tract. de ſeruitu. ſub rub. de ſeruit. itin. & actus in uerſic. ſed hoc limita duobus modis, & hoc illius dictū eſt uerius per tex. clarū, in d. l. binas, cū l. ſeq. quicquid ipſe dixerit, in d. l. quod cōclaue: Sed aliæ ſeruitutes ultra prædictas regulariter nō cenſentur impoſitæ, nec reſeruatæ, quādo ſumus in cōtractibus, per d. l. in uendēdo cū ſimilibus, nam cum ſolùm ſint exceptæ ſeruitutes tigni immittēdi, & oneris ferendi, in aliis ſeruitutibus ſecus erit, quia exceptio firmat regulā in caſibus non exceptis, l. qui neq;, in fin. ff. de rebus eorū, & l. nā quod liquidè in fi. de pen. lega. Et ratio differentiæ, ſeu ſpecialitatis eſſe pōt, quoniā hæ ſeruitutes tigni immittedi, & oneris ferendi nō poſſent amoueri abſq; deſtructione rei, & domus, & abſq; deformatione urbis, & ædificij, ut in d. l. binas, la 2. & ideò faciliùs dicūtur reſeruatæ, & impoſitæ, quia reipublicæ intereſt, ne ædificia corruant, & ne urbs deformetur ruinis argu. l. ſenatus, & l. cætera, §. 1. cū ibi no. ff. de lega. 1. & l. fin. ff. de dam. infect.

10 ¶Secūdò reſpondeo, præſupponendo priùs, ꝙ† ius habendi feneſtrā in muro proprio, ſeu cōi non dicitur eſſe ſeruitus feneſtræ, ſeu quæ per ſe appelletur ſeruitus habendi feneſtrā, ſed dicitur eſſe ſeruitus proſpectus, ſeu proſpiciēdi, ſeu ne proſpectui, ne luminibus officiatur, quia feneſtra non eſt ſeruitus, ſed inſtrumētum, quo mediante quis ſeruitute utitur, quod patet, quia cū quis habeat feneſtrā in muro proprio, ſeu cōmuni, res propria, ſeu cōis non poteſt alicui ſeruire, l. fiſtulam, l. in rem communem, & l. in re cōmuni, ff. de ſeruitut. urba. prædio. l. eos, & l. tria, ff. de ſeruit. ruſtico. prædiorum, l. proprium, & l. quicquid, ff. cōmunia prędio. Et ideò talis dicitur ſeruitus luminis, ſeu proſpectus, vel ne luminibus, ſeu proſpectui officiatur, ut probatur in dicta, l. binas, la 1. & la 2. l. luminum, l. hęc autem, l. lumen, cum gl. & l. inter ſeruitutes, ff. de ſeruit. urba. prædiorum, l. eos, ibiq́; glo. & doctores, ff. eodem titu. & hoc eſt uero ueriùs: Item præſuppono, ꝙ

11 †alia dicitur eſſe ſeruitus, quæ habet cauſam permanentem, ſeu perpetuam, alia, quæ habet ſimpliciter, cauſam continuam, & alia, quæ habet cauſam diſcōtinuam, prima habens cauſam permanentem eſt illa, quę nullo tēpore interpollatur, nec pro eius exercitio factum hominis requirit, ſed poſtquam fuit impoſita, & conſtituta, ſemper, & continuo realiter, & cū effectu exercetur, ſeu in actu conſiſtit, ut eſt ſeruitus tigni immittendi, & oneris ferendi, Secunda habens cauſam cōtinuam ſimpliciter eſt illa, quæ eſt interpollata, & non eſt in continuo exercitio actualiter ſed aptitudine, & potentialiter, ac pro eius uſu, uel exercitio non requirit factum hominis, poſtquam ſemel à principio fuit conſtituta, ut eſt ſeruitus ſtillicidij immittendi, fiſtulæ recipiendæ, item proſpiciendi, ſeu luminis, quoniā actualiter quis continuè non proſpicit, ſeu lumen non recipit, ſed aptitudine, & potentialiter, nec pro eius uſu, & exercitio poſtea factū hominis requiritur: Tertia habens cauſam diſcontinuam eſt illa, quæ eſt interpollata, & pro eius uſu, ac exercitio factum hominis expoſcit, atq́; requirit: Iſta probantur per textum ubi Bart. optimè declarat, in l. foramen, ff. de ſeruit. urba. prædiorum, & faciunt etiā ea, quæ habentur, in l. 2. C. de ſeruit. His ita ſtantibus,

12 & pręſuppoſitis, dico pro reſponſione, quòd † ille, qui uendit unam ex pluribus domibus ſuis, ſeu partem unius domus, altera parte retenta, dicitur, tacitè impoſuiſſe, ſeu excepiſſe ſeruitutem illius actus, uel

illius commoditatis, quæ erat apud alien
actus ille, ſeu ea commoditas erat actus, uel co
ditas ſeruitutis habentis cauſam continuā pe
tem, atq; perpetuam, alioquin ſi non haberet c
permanentem, & perpetuam, ſecus eſſet, quo
ultimo caſu differentia eſt, an ſimus in ultim
tatibus, quia tunc cenſetur impoſita, & reſer
uerò in cōtractibus, quia tunc non dicitur im
nec reſeruata, niſi expreſſe ſpecialiter, ac nom
tempore traditionis fuerit reſeruata per text
in uēdendo, ff. de contrah. emptio. d. l. quicq
l. in tradendis cum aliis iuribus ſupra allegat
modo procedit doctrina Bartoli in dicta l. 1. f
uit. lega. in dicta l. binas la 1. & ibi Paul. de Ca
in dicta l. quicquid, & per Doctores in d. l. quo
claue, qui omnes uolunt, ꝙ ad hoc, ut ſeruitus
tur tacitè reſeruata, & impoſita, requiritur, q
ſeruitus habens cauſam permanentem, & pe
& exemplificant. hoc in ſeruitute tigni imm
& oneris ferēdi, aut contignationis, & in ali
bus ſeruitutibus, ut in d. l. binas, & in d. l. in uē
13 Sed† ſeruitus luminis, & proſpiciendi, ſeu ne
bus officiatur, de qua nos loquimur, ueluti
ſuppoſui, quamuis dicatur ſeruitus habēs ca
tinuam, non tamen habet cauſam perman
perpetuam, ergo ea in actibus inter uiuos n
tur in dubio tacitè reſeruata, neq; impoſita, u
probare tex. ad literam, ibiq́; Bart. hoc præ
in dicta l. binas, la 1. Et quòd talis ſeruitus no
cauſam permanentem, neq; perpetuam, qu
beat cauſam continuam, clarè demonſtratu
mo ex iis, quæ dicit Bart. per illum textum
nas la prima, inquiens illum textū nō loqu
tutibus habentibus cauſam permanentē, & p
ſed de aliis, tamē, ut clarè ex eo colligitur, l
ēt de ſeruitute proſpiciendi, & ne luminibu
tur, quæ ſeruitus imponitur, retinetur mediā
ſtra, quam in muro proprio, ſeu cōi quis habe
preſsè habetur per Paul. de Caſtro, in dicta l. b
prima, & ſupra præſuppoſui: Secūdo præmiſſa
14 tur, † nā ad hoc ut dicatur ſeruitus habēs cauſ
manentē, & perpetuam, non debet inſpici lo
quē ſeruitus recipiatur, ſeu per quē ſeruitute
tur, ſed debet inſpici commoditas, & uſus, ſeu
tium ipſius, quoniā & ſi certus locus ſit def
per quē perpetuo, & cōtinuè quis ſeruitute ut
tamen ſi eius uſus, ac exercitium non ſit real
petuum, ſeu interpollatum, etiam ſi aptitudi
tentialiter poſſit dici cōtinuum, tamen non
habere cauſam permanentem, ſeu perpetuam
ligitur ex iis, quæ uoluit Bart. in dicta l. foram
ſeruitus proſpiciendi eſt huiuſmodi, quoniā
tus locus ſit conſtitutus, per quem potentiali
titudine poſſit proſpici, lumenq́; recipi, uidel
neſtra, tamen actualiter, & realiter quis ſemp
proſpicit, nec lumen recipit, quia uſus proſpe
luminis eſt interpollatus, atq; diſtinctus, ut de
tet, nam de noctè non proſpicitur, nec lumen
tur, & de die etiam quis ſemper non proſpicit
men recipit, cum feneſtræ quandoque clau
quamuis aptitudine quis ſemper proſpicere, l
que recipere poſſit, & feneſtra, hoc eſt locus, p
ſeruitus proſpectus, & luminis recipitur, & loc
& à quo ſeruitus debetur, ſit perpetuò, ueluti
rat Bar. in d. foramen. Et in hoc iudicio meo do
tur conſulentes pro parte aduerſa, qui id, quod
res communiter in caſu noſtro concludunt d
tute habente cauſam continuā, & permanent
perpetuā, ut in d. l. 1. ff. de ſerui. leg. cū ſimil. uo
bere, locum etiam in ſeruitute proſpectus, &

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

nis, quæ ſolùm habet cauſam continuã, & non permanẽtẽ, nec perpetuam, cum tamen contrarium ſit uerius, ut colligitur ex iis, quæ uolunt Bar. & alij, in d.l. binas, in d.l. quicquid, in d.l. 1. ac etiã in d.l. quod cõtrarium, & ſic fundamentũ principale conſulentium in contrariũ contra ipſos retorquetur. ¶ Non obſtat ſecundũ fundamentũ de cõuentione facta inter do. Baptiſtam, & magiſtrũ Franciſcum de emendo, & diuidendo domũ cum cõmodis, & incõmodis ſuis, Quia reſpondetur, ꝙ † ex tali conuentione non poteſt dici ſeruitus de nouo cõſtituta, neq; impoſita, ex quo tẽpore conuentionis neuter ipſorũ erat dominus ædiũ neq; poſſeſſor, & ad ſolos dominos ædiũ pertinet ſeruitutes acquirere, & de nouo imponere, l. 1. l. ſi quis duas, & l. ſi cũ duas, ff. commu. præd. nã rei alienę, uel cõi quis ſeruitutem imponere, & acquirere non poteſt, ut in dictis iuribus, & in l. receptum, ff. commun. præd. & l. unus ex ſociis, ff. de ſerui. ruſt. præd. cũ ſimi. & ideò non poteſt intelligi cũ commodis, & incõmodis, hoc eſt cum ſeruitutibus, quæ tacitè reſeruari, & de nouo imponi dicerentur, ut habetur per Bar. in d. l. 1. ff. de ſerui. leg. tũ quia contrahentes tempore conuentionis non erant domini ædium, tum quia poſt conuentionem non reperitur, ꝙ contrahentes, poſtquam domini fuerunt effecti, ſeruitutem aliquam, & præſertim proſpectus, ac luminis conſtituerint, & ſatis non eſt uoluiſſe tunc ſeruitutes debere imponi, niſi etiam ab ipſis effectis dominis poſtea realiter, & expreſsè fuerint impoſitæ, arg. d.l. in uendendo, cũ aliis ſupra allegat. uel ſaltem tempore traditionis fuerint reſeruatæ, ut in d.l. ſi quis duas, in d.l. ſi cum duas, l. in uenditione, & l. in tradendis, ff. commu. præd. & præſertim cũ poſt illam cõuentionem ex interuallo fuerit facta uenditio, arg. eorum, quæ uoluit Alex. in conſ. 122. in 1. col. uol. 2. Sed † illa uerba cum cõmodis, & incommodis debent, & poſſunt intelligi de ſeruitutibus iam conſtitutis, & impoſitis ipſis ędibus, quæ ab alienis, & uicinis ædibus ipſis ædibus poſtea uenditis debebãtur, & ècontra, ad hoc, ut uerba aliquid operẽtur, & non ſint fruſtratoria, argu. l. quoties, ff. de reb. dub. ff. de uerb. obl. & ff. de reg. iu. & l. ſi quando, ff. de leg. 1. ¶ Non obſtat tertium de clauſula illa cum omnibus, & ſingulis acceſſibus &c. quia pro reſponſione conſiderandum eſt, ꝙ diuerſis temporibus huiuſmodi uenditiones factę, & celebratę fuerũt, nam Mariottus prius uendidit partem domus do. Baptiſtæ, deinde ex interuallo uendidit aliam partem magiſtro Frãciſco, præſente dicto do. Baptiſta, & omnibus, ac ſingulis pro quocunq; ſuo iure, & intereſſe conſentiente, & promittente ipſi magiſtro Franciſco à ſe, ut ſupra, reſpectiuè facta, promiſſa, & conuenta perpetuo firma, & rata habere, & cũ iuramento &c. Item conſiderandũ eſt, ꝙ † hæc clauſula cũ omnibus, & ſingulis, &c. operatur ſolum ad fauorẽ emptoris, ut actiuè dicãtur ei acquiſitæ, & reſeruatæ ſeruitutes, non aũt ad incõmodum ipſius, & ꝙ ſeruitutes paſſiuè dicantur, cõſtitutæ ad præiudiciũ emptoris, ut clarè colligitur ex uerbis dictę clauſulę, & cõuẽtionis, quibus dicitur, quorũ omniũ commodũ, & utilitas ad dictũ emptorẽ ſpectet, & pertineat &c. & cũ in uerbis nulla eſt ambiguitas, nõ debet admitti uoluntatis qõ. l. ille, aut ille, in fi. ff. de leg. 3. & ita eſt de mẽte Bar. & Paul. de Caſtr. in d.l. binas la 1. & habetur per Moder. Vero. in tracta. ſerui. in ti. de ſerui. itin. in 2. col. His ſtãtibus, dico, ꝙ illa clauſula, de qua ſupra, appoſita ĩ inſtrumẽto uẽditionis factę do. Baptiſtę de parte domus profuit, ſeu prodeſſe potuit do. Baptiſtæ, ut ipſi, ſeu parti domus ſuæ dicãtur reſeruatę, & cõſtitutę ſeruitutes illorũ actuũ, & illarũ cõmoditatũ, quæ debebãtur illi parti domus ab alia parte domus, qm̃ conuentio, & promiſſio illa facta fuit inter do. Baptiſtã emptorẽ, & Mariottum uẽditorẽ, qui tũc erat adhuc dñs alterius partis domus, & conſequẽter potuit de nouo illi parti, quæ ſibi remãſit, ſeruitutes imponere, & ita propriè loquitur, Bart. in d.l. binas, cũ ſi. ſupra alleg. Sed per eã clauſulã appoſitã in inſtrumento uenditionis factæ magiſtro Frãciſco nõ potuit imponi, nec de nouo reſeruari aliqua ſeruitus in parte prius empta per do. Baptiſtã, ut illa debeat aliquã ſeruitutẽ alicuius cõmoditatis parti domus emptæ à dicto magiſtro Franciſco, qm̃ tempore, quo Mariottus uendidit partẽ domus magiſtro Frãciſco, ipſe Mariottus nõ erat dominus partis domus uẽditæ do. Baptiſtę, cũ prius illã do. Baptiſtæ uendidiſſet, ergo illi parti Mariottus nõ potuit ſeruitutẽ imponere, quæ diceretur debita parti emptæ per magiſtrũ Franciſcũ, quia ad dominũ, & non ad alium ſpectat imponere ſeruitutẽ rei propriæ, & non alienæ, ut ſupra dictũ fuit, ac ẽt quia res inter alios acta non dẽt alteri nocere, C. res inter alios act. Et quãuis do. Baptiſta tũc præſens fuerit, & cõſenſerit, ac promiſerit omnia, & ſingula rata, & grata habere, ut in inſtrumento uẽditionis factæ magiſtro Frãciſco cõtinetur, tamen hoc dẽt intelligi de iis, quæ fuerunt facta, cõuenta, & promiſſa ſolũ ab ipſo domino Baptiſta in dicto inſtrumẽto uẽditionis factæ magiſtro Franciſco, & non ab alio, puta à Mariotto, ut clarè colligitur ex uerbis inſtrumẽti ibi à ſe, ut ſupra, reſpectiuè facta, promiſſa, & cõuẽta, ſed dominus Baptiſta nec in illo, nec in alio inſtrumẽto promiſit ſeruitutem aliquã, nec eã reſeruauit, ergo nulla ſeruitus põt dici ipſi magiſtro Franciſco, ſeu parti domus ſuæ cõſtituta, uel reſeruata per ipſum dominũ Baptiſtam.

18 Et † cũ ſimus in materia ſtricta, & exorbitãti, uidelicet in imponẽda ſeruitute iuxta l. altius cũ ibi no. C. de ſerui. ſtandum eſt uerbis expreſſis, & uerba ſunt ſtrictè, & propriè intelligenda, & omiſſum habetur pro omiſſo, l. quicquid aſtringendæ, ff. de uerb. oblig. & arg. d.l. in tradendis, & d.l. quicquid, ff. cõmunia prędio. Hæc in præſenti cauſa iuris eſſe exiſtimaui ultra ea, quæ ſatis luculenter ipſe dominus Baptiſta conſiderauit. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *Seruitutes urbanas, & ruſticas rebus imponere, & conſtituere ad dominos rerum ſpectat.*

2 *Feneſtram ſuper ſolo uicini habens de conſenſu domini ſoli in bona fide eſſe, & titulum habere dicitur.*

3 *Seruitus habendi feneſtram, & proſpectum in ſolo, & horto uicini cauſam habet continuam.*

4 *Et ex curſu annorũ decem, & uiginti præſcribitur, & acquiritur.*

5 *Feneſtram in ſuo pariete habere unicuique licet, niſi probetur ſeruitutem aliquam contrariam uicino competere, & num. 15.*

6 *Libera in dubio res prẹſumitur, niſi ſeruitus probetur impoſita.*

7 *Teſtis idoneus non eſt ille, qui iura aliqua conceſſit, in cauſis, in quibus de illis iuribus ageretur, etiam ſi nullum commodum, uel incommodum eſſet percepturus.*

8 *Teſtis, dictum ſemper magis interpretetur, & recipitur contra producentem, quàm pro ipſo.*

9 *Confeſſio facta in iudicio debet à parte aduerſa & pro ſe, & contra ſe uel in totum recipi, uel in totum remitti, maximè, ſi ea iuris præſumptionem pro ſe habeat.*

10 *Succeſſorum appellatio ſimpliciter continet emptores, alioſq; habentes titulum, & cauſam ſingularem ab aliquo.*

11 *Conceſſio facta ad beneplacitũ etiã per ſucceſſorem põt reuocari.*

12 *Precario concedi poſſunt ea, quæ in iure conſiſtunt.*

Precarium durat, donec fuerit reuocatum per eum, qui conceſſit, uel per illius ſucceſſorem, quando hoc actum eſſet.

13 *Conceſſio aliquid faciendi puta feneſtram, quando ſeruitutem, importet, & quando ſolum obligationem aliquã facti perſonalẽ.*

14 *Obligatio perſonalis ſolum contrahentes, eorumq; hæredes, & non ſingulares ſucceſſores aſtringit.*

16 *Seruitus ad tempus certum, vel incertum conſtitui non poteſt.*